

Sygn. akt *I 1 C 1154/21 upr.*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2021 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Tadeusz Kotuk

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2021 roku w Gdyni

na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa **A. K.** przeciwko **Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. na rzecz powódki A. K. kwotę 19.688,62 zł (dziewiętnaście tysięcy sześćset osiemdziesiąt osiem groszy sześćdziesiąt dwa grosze) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 31 sierpnia 2020 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. na rzecz powódki A. K. kwotę 4.617,00 zł (cztery tysiące sześćset siedemnaście złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty,

III. wyrokowi w punkcie 1. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt *I 1 C 1154/21 upr.*

UZASADNIENIE

rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu zawartego w punkcie II. wyroku z dnia 30 grudnia 2021 roku – k. 47

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800 ze zm.). Jako stronę przegrywającą proces należało uznać pozwaną, która pomimo przeprosinowych wezwań dopiero w odpowiedzi na pozew uznała powództwo. Brak było podstaw do zastosowania art. 101 k.p.c. wobec uznania powództwa, ponieważ pozwana była wzywana do zapłaty przed wytoczeniem powództwa, a braki dokumentacji dotyczyły jedynie całkowicie ubezwłasnowolnionej D. W.. Nie istniały obiektywne przeszkody, które uniemożliwiłyby pozwanej przedprocesowe uznanie roszczenia i wypłacenie uprawnionej A. K. kwoty dochodzonej pozwem. Skoro pozwana uznała roszczenie na etapie procesu, to brak wcześniejszej wypłaty należy traktować wyłącznie jako próbę odroczenia w czasie wypłaty, tym bardziej, że mimo uznania roszczenia pozwana dotąd nie wypłaciła dochodzonej pozwem kwoty, a przynajmniej na taki fakt się nie powoływała. Najpewniej pozwana zdawała sobie sprawę, że postępowanie o dział spadku, którego oczekiwała od uprawnionych, spowoduje odroczenie wypłaty środków przynajmniej o kilka miesięcy, a w niektórych przypadkach sprawa taka może toczyć się przez znaczny okres czasu, zwłaszcza przy znacznej liczbie spadkobierców i sporach co do działu. Pozwana posiadała wystarczające zaplecze prawne, aby wcześniej przeanalizować kwestię wypłaty bez działu spadku. Należało przypuszczać, że kwestia ta była już przedmiotem jej analiz prawnych, gdyż mało prawdopodobne, aby niniejsze postępowanie stanowiło dla niej nowy (nietypowy) przypadek prawny. Tymczasem przedprocesowo pozwana budowała argumentację tylko i wyłącznie na korzystnych dla siebie poglądach prawnych. Od czasu odpowiedzi udzielanych przedprocesowo do czasu złożenia odpowiedzi na pozew stan prawny nie uległ zmianie, ani też nie powstały inne źródła prawa, diametralnie zmieniające ocenę prawną (pozwana powołuje się na orzeczenie Sądu Najwyższego z 2013 roku). Ostatnie pismo pozwana wystosowała 8 czerwca 2021 roku, natomiast pozew wniesiono dnia 17 września 2021 roku. Do pozwu nie załączono też żadnych nowych dokumentów związanych

z powódką A. K., których pozwana nie posiadała. Poza tym pełnomocnik powódek wnosił o wyznaczenie terminu, w którym mógłby odebrać środki zgromadzone na rachunku spadkodawczyni w imieniu obu powódek. Zasłanianie się tajemnicą zawodową w tym przypadku trudno uznać za zasadne skoro nie istniały nieznane pełnomocnikowi informacje zawodowe lub inne związane z roszczeniem. Wystarczające było, aby pozwana wyznaczyła termin i wskazała ewentualnie na swoje oczekiwania w kontekście braków w dokumentacji, przy czym takie braki w stosunku do powódki A. K. nie występowały. Tymczasem pozwana kategorycznie odmawiała wypłaty obu uprawnionym.

Reasumując, gdyby nie wytoczenie powództwa powódka A. K. nie uzyskałaby gwarancji zaspokojenia należnej jej kwoty objętej pozwem.

Na zasądzone koszty procesu składały się: opłata sądowa od pozwu (1.000,00 zł), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17,00 zł) oraz wynagrodzenie fachowego pełnomocnika w osobie adwokata w stawce minimalnej (3.600,00 zł) – łącznie 4.617,00 zł.